

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 1.

Fylke: Sogn og Fj.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Vik

Emne: Ard og Plog.

Bygdelag: Vik

Oppskr. av: Tor Hovland

Gard: Sabø.

(adresse): Vik i Sogn

G.nr. 1. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. ^yB. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke) ^{**y}^{y **} Bæe debet.

SVAR

1. Ja.

2. a. Ja.

2. b. Ja, det er enno mykje brukt å "bryta opp" åkeren med ard. Til vanly køper ein den all og fram i åkeren. Berre attmed kantane hender det at ein køper på klyps og søers.

2. c. Ja, ein brant korset med arden. Det kallast å "såbryta". Der det var bratt og krongt, brukte ein hakke, "å såhakke".

3. a. Ja, ein bryt opp rader med arden ved potetsetjing, og den vert òlmeint bruka som hyppeplog.

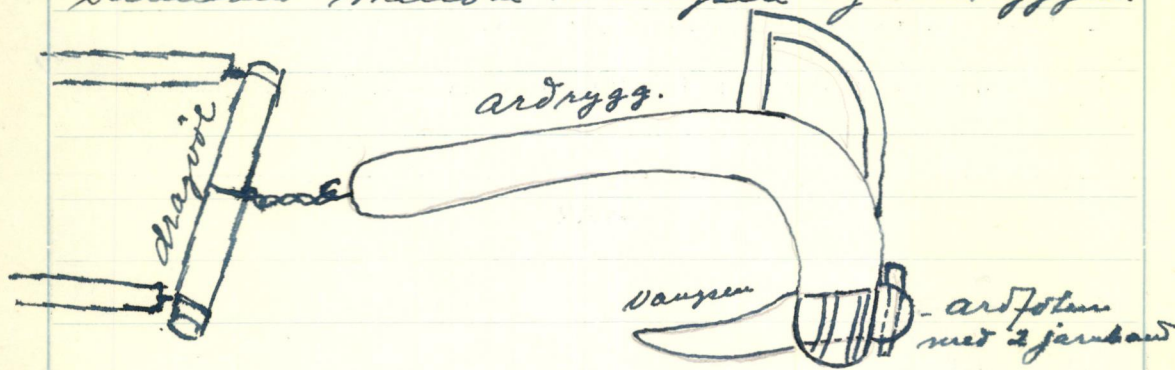
3. b. Ein brukar no aldri nemningi hyppeplog om arden. Med hyppeplog forklar ein no ein plog av moderne fabrikat (i likskap med kestetakke)

Ordet "å hyppa" er elles ikkje brukt i Vik. Me seier: "å grava opp med potetene" eller: "reita potetene" eller "arda på potetene".

I gamle tid var det ingen skilnad på ard og hyppeplog. Arden vart mykje kje å "bryta opp" med og "reita på".

Det som elles skil arden frå plogen, er at den siste har vellefje som veltu jord te eine side. Arden derimot viker meir som ei korv.

4. Den eldste type som nolevande folk
 kan minnst, er den som er avteikna
 i fig. 2. Den vart kalla „skeidar“, og
 var i bruk i Vik Lan til 1890 år. ^{Flere}
^{Skillet for djupri kalla dei „spyka“ og „spjald“.}
 Då vart den avløyst av ein type som
 merast liknar fig. 3, men utan noko
 samband ^{bestikk} mellom vaupen og ardryggen.

5. Nei, det kan ein ikkje no pårissa.

6.^a Arden etter avrustaande riss kallaast
 lekkjar (etter jarulekka som ein bind
 den til ardskeieme med (skokkene)
 Gjuse namn på einstykke deler: Vaupen,
 ardfoten, ardryggen

6.^b Skokkene kallaast „ardskeier“

På plozen heiter dei „plozdrag“.
 Endestyket på ardskeieme, der jarulekka
 vert fest i, kallaast „dragvöl“.

7. Nei. På nye ardar var vaupen
 brei, og på gamle ardar var den smal
 av slitet. Difor künde dei skifta mellom
 nye og brukte; men elles hadde dei ikkje
 gjuse sett.

8. Det kunde at når ein sküere kyppe
 potlene, så spikra ein på noko sidfjötter
 for å få reitti breisne. Ofte fletta dei ein

kraus av bjørkekviste, som dei brødde inn på vangsene og let dem liggja rundt ardyggen rett overfor ardfoten. Tine sitta rundt ein sekk eller ei kleffell til same brøket.

9. Ikke kjent her.

10. Ikke kjent her. Derimot regulerer dei djøpni ved ein kile som dei slo inn langs ardfoten attåpni. På lekkjarden som no vert nytta, regulerar dei djøpni ved leydri av jarulekkyr mellom arden og dragvoten. Lang lekke, store djøpni.

11-12. No gardbrukar A. J. Sabø. Vik, f. 1870. og ein av føygoysmennene for jordbruket i Vik, har og fått opplyst at det først ikkje plojar i Vik før i 1870-80 talet. Då kom her ein dugande smed, Eikås, som laga plojar. Dei var heiet av jarn, med jarnis og ^{arids} velleffje, og kveiv, ^{utan hvel figur} og ~~tytt~~ ~~til~~ ~~støtte~~. Den fyrste plojen i Vik vart kjøpt av to bønder på Bødalen, Ola d. Brøtt og Sjar P. Bø. A. J. Sabø kjøpte den andre, det var i krig 1890 talet. Sidan vart plojane almene over heile bygd. Den fyrste gøyen han kan minnst det vart tale om pløying, skulle vera ein Jon Espente som hadde ploj. Han meiner at det ikkje kunne vera treploj. Han meiner og at det i det heile ikkje har vore treplojar i Vik. I 1900 flytte ovannemnde smed Eikås frå Vik. Og etter den tid kom dei moderne fabrikkplojane i bruk.

13. Ja. Omkring 1900-tallet.
 Ein vanlig Eikasplog koste om lag kr. 50.

14.-23. Dette det som er nevnt under
 11-12, kan ein ikkje gjørisa netto
 som kan gjeva svar på desse spørsmåla.
 Ein kan slå fast at i Vik har
 jordbruket (dyrking) gått for seg med
 gress og spass. For er og mykje stein
 i jordi. Den vanlege vårvinna har
 gått for seg med arden eller ved
 å spa åkeren.

I Vik har dei elles idg ein liten
 lett hyppelag som er konstruert av
 bonde Elling Høstheim, d. 1947. Denne
 pløgen vert dregen av folketrost
 og er svært hending på å arda opp
 reite ved potetdyrking og på å hyppa
 potetene seinare.

No moderne typer idg er to i
 bruk: markpløjar - sandergrunnpløjar,
 springpløjar, vanderpløjar og besteketter.

Ordet arid vert i folkemålet uttala
 med klum d. (ar) det er manntjønne.
 Likelins pløjar, som vert uttala bokstavrett.
 (ein pløjar)

1919